

اثنا عشر رسالة

[39] نیز همین حکم دارد و همچنین حکم وضوی مریضی که دیگر را متولی غسل و مسح ساخته باشد و بعضی میان تقیه و سایر اعذار فرق کرده این حکم را بغیر تقیه تخصیص کرده اند و این فرق تحکم است چهل و هشتم جنب را از برای اکل و شرب در حال جنابت وضو سنتست اینست چهل و هشت موضع که در نیمقام در کلام اصحاب دایر و میان متأخرین مشهور است و من میگویم چند موضع دیگر درین باب هست که درین مقام نشمرده اند و در مقامات متفرقه ذکر کرده اند اول وضو از برای استخاره در جمیع انواع استخارات مستحبست دویم از برای دخول قبر هر يك از معصومین صلوات الله علیهم مستحبست بجهة تعظیم سیم اگر حدث اصغر در اثنای غسل جنابت متخلل شود واضح آنست که وضو بعد از اتمام غسل مستحبست و بعضی بوجوب قایل شده اند دلیل آن تمام نیست چهارم از برای جماع که مقصود از آن فرزند باشد وضو سنت است و سبب سلامت فرزند باشد از کوری دل و نقصان عقل چنانچه در حدیث وارد شده و این غیر وضو از برای مجامعت زن حاملی است و در باب آن وضو نیز حدیث وارد است پنجم اگر کسی یقین داشته باشد در وضو و در وقوع حدث بعد از آن شك کند و متردد خاطر شود بمجرد
